

Forfatter: Mynster, Jakob Peter

Titel: BREV TIL: Petersen, Frederik Christian FRA: Mynster, Jakob Peter (1852-10-29)

Citation: Mynster, Jakob Peter: "BREV TIL: Petersen, Frederik Christian FRA: Mynster, Jakob Peter (1852-10-29)", i *Breve fra J.P. Mynster*, Gyldendalske Baghaudling (F. Hegel), s. 233. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991707-000-shoot-L0019917070000151.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra J.P. Mynster

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Mynster, Jakob Peter, *Breve fra J.P. Mynster,*

*Til (Etatsraad) F. C. Petersen.
29de Octbr. 1852.*

Deres lille Afhandling *) , min kiere Ven! har jeg læst med Fornøielse, og troer, at det er godt, at slige Yttringer, som Programmets, ikke gaae upaatalte hen. Jeg skal blot bemærke, at, naar Skaane m. m. saa snart bleve forsvenskede, da var det ikke alene, fordi Øresundet adskilte disse Provindser fra Danmark, men ogsaa fordi det lille Danmarks Sprog og Cultur ikke dengang havde nogen saadan Kraft at sætte imod Svenskhedens Indflydelse, som det store og mægtige Tydskland imod Danskheden.

s. 234! Øvrigt har jeg ikke den mindste Frygt for vort Sprog. Det har bestaaet og udviklet sig under langt anderledes Farer, end de, der nu true, saa meget mere som den tydske Literatur nu er kommen saa langt tilbage, at den ikke længer har noget synderlig Tiltrækkende; og dersom endog vore maadelige Skribenter tilføre os et og andet daarligt tydsk Ord — f. Ex. nylig det nydelige Ord „hovedsagelig“ — da vil det ikke sige Stort. Den egentlige Fare for vor Nationalitet er ikke i tydske Ord, men i den tydske Aand, hvilken just vore ivrige „Danskere“ hente os hid fra St. Pauls-Kirken og ethvert andet tydsk Morads; thi om den hedder Deutschthum, Preutenthum, eller Danskhed, eller Skandinavisme, er Aanden dog den samme, og i Grunden aldeles stridende mod vor Nationalitet, mod det ægte danske Gemyt.

De seer altsaa, kiere Ven! og De vidste det vel i Forveien, at Deres Anskuelser ikke ere forskellige fra dem, De stedse vil finde hos

Deres
Mynster.